

בחירת גורלך [האישי] – הרצון להשתנות

ברכות שלום בשם האל. אני מביא לכם את ברכותיו של האל, יקירי.

כאשר ישות לוקחת על עצמה גלגול-חיים נוסף על האדמה, היא מביאה לאותו הגלגול את המטלות שעליה למלא; התוכנית הוותיקה. ובמקרים רבים, לרוח [המתגלגלת] עצמה יש זכות לדון בחייה העתידיים עם אותן הוויות-רוח שהדבר נמצא באחריותן: כך יכולה הישות שבאה לגלגול לתרום – עד גבול מסוים, לפי מידת החזון ושיקול הדעת שהישות כבר רכשה – לדרך שבה ייפרש גורלה. שכן במצבה כרוח, לישות יש ראייה רחבה יותר מאשר בגוף והיא מבינה שמטרת החיים אינה לחיות חיים נוחים ככל האפשר, אלא להתפתח למצב גבוה יותר, להגיע לאושר מושלם מהר ככל האפשר – מצב שלא קיים על האדמה. הרוח [הישות] יודעת שרק על ידי השקעת מאמץ רוחני, הידע הרוחני שלה יוכל לחדור לאינטלקט; אולם כרוח היא גם יודעת שלא יהיה לה קל להגשים זאת, וכי אחרי שמתגלגלים בגוף, קשיים, מבחנים, ואפילו אסונות לכאורה יהיו לעתים קרובות הכרחיים, כדי להוביל את האדם לנתיב הנכון ולעמדה [גישה] הנכונה. הזיכרון נמוג אוטומאטית ברגע שחומר עוטף את הרוח. זה חיוני [ונחוץ], שכן מודעות רוחנית היא דבר שיש להיאבק עליו, וזה יכול להתרחש רק כאשר אדם טורח לחפש בתוך העצמי – לא רק בחוץ ובמושגים כללים – את אלוהים ואת אמיתות הבריאה.

רק בתוך נשמתו שלו יכול האדם לזהות את המשמעות והתכלית שיוחדו לחייו, יחד עם המטלות האישיות שעליו להגשים/למלא. עם זאת, אלה שמרשים לעצמם להתרשם כל העת מן ההיבטים החיצוניים של החיים עלי אדמות מאבדים את המשמעות הפנימית הזו, ולפעמים עליהם לחיות גלגול אחרי גלגול בלי הרבה התקדמות, להתגלגל שוב ושוב לשם אותה מטרה.

הרוח מכירה את הסכנה שבחיים ארציים, אך היא גם יודעת שאם אדם חי את חייו בדרך הנכונה מנקודת מבט רוחנית, הוא יכול להתפתח על האדמה מהר בלי פרופורציה לעומת עולם הרוח, בדיוק בגלל ששם קל יותר. הקשיים עלי אדמות קשורים בעיקרם לחומר ולכל מה שמשמע מכך. בחלקו זה כך, משום שהזיכרון כובא וצריך לרכוש אותו מחדש, ובחלקו משום שהחומר מכיל פיתוי כה רב. רק אלה שמתגברים על הקשיים הללו יכולים לזכות בניצחון ולהפיק את המירב מחייהם עלי אדמות. הרוחות שעומדות להתגלגל יודעות שהן זקוקות לקשיים שיטלטלו אותן לכדי התעוררות, על מנת שלא ייכלאו בחומר ובכל מה שהחומר מושך אליו. לפני הגלגול בגוף, לפיכך, הרוח עשויה לבקש מן ההוויות הגבוהות: "אני מתחננת בפניכם, עזרו לי, לא רק באמצעות כוחכם והדרכתכם, אלא גם - כשאתם רואים שאני לא ממלאת את המכסה שלי - העמידו אותי במבחנים ובניסיונות, כי כאשר אלה מגיעים, יש לי סיכוי טוב יותר להתעורר ולהתבונן בחיי מנקודת מבט שונה מאשר כשהכול מתפקד כרגיל ובלי חיכוכים, כלומר, כאשר כל משאלותיי מתמלאות תמיד במסגרת האפשרי". כך שחשוב, יקירי, שתכירו בכך שרבים מן האירועים בחיכם שנדמים כחוזרים על עצמם, נבחרו ותוכננו על ידכם כשעוד היתה לכם ראייה רחבה, לפני שהחומר עטף את רוחכם. יעזור לכם לדעת את זה. רוח מאוד אמביציוזית עשויה אפילו לבקש לפעמים גורל קשה במיוחד, בידיעה צלולה במצבה החופשי מן החומר, שהכאב שיהיה עליה לסבול הוא פעוט וקצר מועד בהשוואה לרווח. זה אמור לתת לכם חומר למחשבה.

אני מציע לכל אחד מכם, ידידי, לחשוב על חיכם ועל המבחנים והניסיונות [הקשיים והמצוקות] שלכם. שאלו האם לא ייתכן שהם נבחרו על ידיכם כדי להבטיח שלא תישארו לא מודעים למשהו שאתם אמורים להגשים. הרהרו מנקודת

מבט זו מה עליכם לגלות עדיין ולפתור בתוך עצמכם. אם תחפשו זאת בעזרת הרצון שלכם כולו [בכל מאודכם], התשובה תינתן לכם, אתם תחושו אותה, יינתנו לכם תובנות. גם את זה צריך ללמוד; זה דורש אימון. אל לכם להאמין שהיכולת למדוט תבוא מאלוהים. היא דורשת כוח-רצון, התמדה; עליכם להילחם בזרמים השליליים שלכם. אך הגמול הוא רב ומלא אושר עילאי; המאמץ משתלם. כשעולם הרוח מכיר בכך שהאדם פועל בכנות מתוך רצון טוב, אזי הדרכה ניתנת גם מן החוץ, כדי לעזור לכם להגשים את כוונתכם.

כאשר רוח מבינה, אחרי שחייה תמו והיא השילה את הקליפה החומרית, שהיא לא הגשימה את כל מה שתכננה, היא מורשית לעתים קרובות להביא את הגלגול שעברה לכלל השלמה במצבה כרוח, לסיים מטלות שכבר החלה בהן ולהשיל מעליה משאות מסוימים. האדם יכול אז, כרוח, להמשיך את מעורבותו עם משפחה או עם כל קבוצת אנשים שהאדם התכוון להשלים איתה מטלה, אלא שאז זה הרבה יותר קשה. זה קל יותר מבחינה זו שהראייה הצלולה התחדשה, הזיכרון הכבוי חזר, והאדם מבין על מה המהומה, אך זה קשה יותר משום שהאפשרות לעבוד ביעילות פוחתת מאוד שם.

לדוגמה, אדם חי יכול להשפיע על אדם אחר בצורה יעילה במיוחד על ידי התגברות על מגרעותיו שלו. השפעה לא-ישירה היא תמיד יעילה ובת קיימא. דוגמה [אישית] תמיד משכנעת יותר ממילים, משכנועים, או מכפיית רצונכם על אחר, לא משנה עד כמה אתם צודקים ובעלי כוונות טובות. ככל שתתגברו על חולשותיכם, תאוששו את החוקים הרוחניים בתוך עצמכם ותלמדו לאהוב, כך תתקרבו לעמיתים בני האדם כאשר זה יהיה נחוץ. זה חייב להיות כך בהתאם לחוקיות הרוחנית. זוהי השפעה לא-ישירה, אולם בסופו של דבר, התוצאה נראית לעין כול. לעומת זאת, בתור רוח חסרת גוף לא ניתן לעשות כן, שכן רוב האנשים אינם פתוחים לקלוט את מה שהרוח מנסה להעביר להם באמצעות השראה; וגם כשהם פן קולטים זאת, הם לעתים קרובות מפרשים לא נכון או שוכחים, כך שהרבה יותר קשה לעשות זאת, ולקוח הרבה יותר זמן לכל אחד בתור רוח, לסיים את המטלה שהחל בה על האדמה – אם בכלל יוכל להשלימה. הוא עשוי עדיין להזדקק לשם כך לתקופת חיים ארצית נוספת.

כך כל אדם וכל רוח מקימים את העולם שבו הוא או היא חיים. אתם בונים את ביתכם בעולם הרוח אחרי החיים על האדמה, ואתם בונים את חייכם העתידיים על האדמה. לכל פעולה, מחשבה, הרגשה יש צורה משלה, שבונה בתורה את הבית הרוחני – הגם שבאופן זמני בלבד – וכן את האירועים המיועדים לגלגול העתידי. כל זה מייצג לא רק את התוצאה הטבעית [הנובעת] מהעמדה ומנקודת המבט האישית של האדם, אלא הצורות הרוחניות שנבנות באורח זה מצביעות במדויק על מה שישות זו זקוקה לו להמשך התפתחותה. מדטו על מילים אלה, שכן הן מכילות הרבה. הן שוב מדגימות שהמשוואה חייבת תמיד לצאת נכון: מצוקה היא יצירה-עצמית, אולם בדיוק בשל כך, היא מכילה את התרופה היחידה שקיימת. דרך זה אתם יכולים לתפוש את התבונה האלוהית העצומה בכל חוקיותה המפוארת. מי שמבין את זה, יבין גם שהגורל והרצון החופשי אינם שני גורמים שאינם עולים בקנה אחד, אלא הם ארוגים זה בזה ומחוברים. האירועים שמביא אליכם הגורל הם צורות רוחניות שחייבות להתממש באופן מוחשי. אם, בגלל בורות בנוגע לחוקים אלה, נוצרות צורות לא אהודות, כל הוויה צריכה למוסס אותן בעצמה, וזה יכול לקרות רק על ידי כניסה לנתיב רוחני של משמעת פנימית, ידע-עצמי וחיפוש-עצמי.

לכל זה ידידי, אתם זקוקים לכוח-רצון. רבים מכם ידידי, יאמרו: "כל זה טוב ויפה, אבל אדם אחד נולד עם מנה גדושה של כוח-רצון, ואחר לא. אז איך יכול מישהו בלי שמץ של כוח-רצון לעשות בו שימוש?" הניחו לי להסביר.

כוח-רצון, ממש כמו כל איכות אחרת, חייב להיווצר ולהיבנות על ידיכם. זה לא יכול להיות אחרת. אדם שנולד עם רצון חזק חייב היה להתאמץ לרכוש אותו מתישהו בעבר, כדי שהוא או היא יוכלו להביא את הרכוש היקר הזה – אם יותר לי לכנות זאת כך – יחד איתם, ועתה ניתן לעשות בו שימוש טוב. אם זה לא קרה עדיין, התאמצו לרכוש אותו בגלגול הזה. אותו הדבר תקף לכל האיכויות האחרות, בין אם זו היכולת לאהוב, להיות סובלניים, טובים ונעימים לזולת

[kindliness], או כל דבר אחר. וברצוני להראות לכם איך יכול כל אחד מכם לרכוש כוח-רצון. שהרי אלוהים לעולם לא דורש מאף אחד את הבלתי אפשרי, יקירי, אף פעם.

כוח רצון הוא תוצאה ישירה של הבנה, של ידע ושל החלטה תואמת. שהרי לכל בן אנוש יש כמות מסוימת של כוח, ותלוי לגמרי בו או בה לאיזה כיוון הם מתעלים אותו. אנשים רבים מבזבזים את כוחם על פעילויות חסרות תועלת שאינן בונות שום דבר בעל ערך רוחני, או שהם מתמכרים לזרמים רגשיים חולניים ולא מטוהרים. אלה מכלים אנרגיה רבה. לפי חוק רוחני נוסף, אנרגיה המנוצלת למטרות רוחניות חיוביות מתחדשת תמיד. אך כשהכוח שלכם לכוד במעגלים שליליים של זרמים רוחניים לא פרודוקטיביים, הוא מתכלה ומתבזבז, משום שאינו יכול להתחדש, לפחות לא מספיק.

משום כך אנו רואים לעתים כה קרובות שאנשים העושים המון טוב נדמה שיש להם כוח על-אנושי. אלה שיודעים על מה החיים באמת מתעלים בחוכמה את האנרגיה העומדת לרשותם ומאפסים את המתגים הפנימיים בהתאם. כשאדם נסחף לו סתם כך, בלי כל מחשבה על המשמעות האמיתית של החיים, אנרגיה רבה מתועלת לערוצים כוזבים ומתכלה בלי התחדשות מספקת. לפיכך, הצעד הראשון לקראת כוח-רצון הוא חשיבה, או כפי שאתם מכנים זאת, מדיטציה, בצורה הנכונה. משום שמי שרכש הבנה מסוימת, יהיה לו קל יותר להגיע למסקנות הפנימיות הרלוונטיות ולהחליט את ההחלטות החיצוניות שנובעות מהן.

מדובר בהחלטה ובהכוונה פנימית מחודשת, כשאדם יכול לומר: "טוב, אני חי עלי אדמות מסיבה מסוימת. אולי חסר לי כוח-הרצון להגשים את תכלית קיומי בדרך הטובה ביותר שאפשר, על ידי התגברות על כל ההתנגדויות שלי, אבל אני אבקש מאלוהים את כוח הרצון הזה, שכן בעיקרון, אני כן רוצה את מה שטוב, אני אוהב את האל. ואני אקדיש זמן ומעט מאמץ להרהר בדברים אלה ולפתוח את עצמי להארה שמימית ואקדיש באופן קבוע, מדי יום, כעשרים עד שלושים דקות לחיי הרוחניים. וכשאגלה שבהתחלה עדיין אני חסר את כוח-הרצון, אז אני אביא את הבעיה הזו לתוך המדיטציה שלי, לתוך הדיאלוג שלי עם אלוהים ועם קריסטוס, שעומדים הכן לעזרתי, ועם מדריכי הרוח שלי, שגם הם ממתנינים לסייע לי, למקרה שאמלא את התנאים לקבל הדרכה [teachings], לרכוש תובנות, ולעזור בכך לכוח-הרצון שלי, שעודנו חלש, לצמוח".

כל אחד יכול לעשות כן. כמות כזו של כוח-רצון, כמות כזו של משמעת-עצמית עומדים לרשות כולם. אינכם צריכים להתחיל בדבר הקשה ביותר; אחרי הכול, לא מתחילים עם הגג כשבונים בית, אלא עם היסודות. הרעיון הוא להסיט את האנרגיה ואת הדגש. כשאדם מגיע סופסוף להחלטה זו ופועל לפיה – החלטה שאינה קשה מדי או מוגזמת לאף אחד – אזי עולם הרוח יעזור גם הוא לחזק את כוח-הרצון שלו או שלה, כך שהצעדים הבאים, והקשים למעשה הרבה יותר בהתפתחות, ייראו קלים בהרבה. אני יכול להבטיח לכם את זה, ידידי, וחלקכם כבר יכולים לאשר שזה כך. וכך, אפילו אדם שחסר בהתחלה כוח-רצון, ירכוש עם הזמן מידה לא פחותה מזו של אלה שנולדו עם כוח רצון.

אלה שמבינים מה עומד על כף המאזניים, ולאילו תחומים להסיט את הריכוז העיקרי שלהם, ואשר לוקחים את ההבנה הזו מן הרמה האינטלקטואלית השטחית לרמות עמוקות יותר, יוכלו לעשות צעד מכריע והכרחי זה. זה קורה דרך תרגול קבוע של מדיטציה נכונה, שחייבת כמובן להילמד כחלק מן הניתב. דיברתי על החלטות פנימיות בהרצאתי הקודמת. ההחלטה לפתח את כוח-הרצון שלכם היא החלטה מסוג זה, והיא חייבת להיעשות מתישהו.

לסיכום: